

קונטרס

האמת

על

תנועת חב"ד

בשנות ה־80

חלק א

הקדמה

המלחמה נגד תנועת חב"ד על שום מה?

השערוריה הציבורית סביב תנועת חב"ד שפרצה בא"י בזמן האחרון מהווה סיבה טובה והזדמנות מתאימה להביא לידיעת הציבור הרחב את האידיאולוגיה המסוכנת והפסולה של תנועה זו. (לנו המוציאים לאור אין שייכות עם הבחירות כידוע לרבים דעת רבינו הקדוש זיע"א).

הרי לא מדובר כאן בחוג צנוע שיושב לו בפינתו, ויש לו דעות כוזבות ואמונות של מינות אבל אין הם מסכנים איש, אלא "לו מומס", כאן מדובר בכת מתרחבת המשתמשת בכל דרכי התעמולה והפרסום והשכנוע, להשפיע על הכל, לכפות את דתם ואמונתם על כלל ישראל כולו (וגם על אומות העולם...). שכולם יכירו במנהיגם "נשיא הדור" והסמכות העליונה, ויקבלו את דיעותיו המחודשות בלי הרהור וערעור. ושכולם, חסידים וליטאים וספרדים יקבלו עליהם דרכם מנהגייהם ונוסח תפילתם וכו', (אין חסידות אחת שתנסה להשפיע על מקורבי חסידות אחרת לעבור אליהם, הם היחידים העושים זאת, והדברים הגיעו עד לידי אלימות כידוע).

אם כי אמנם יש רע בדבר כאשר חוג אחד מתנשא לומר אני אמלך ומבלעדי אין תורה ואין דרך ה', וכולם צריכים לקבל עול מלכותי, אבל אם היתה דרכם דרך התורה, ואחת הדרכים מדרכי עבודת ה', החרשנו. אעפ"י שצריך להיות נהרא נהרא ופשטיה. אבל מה נעשה ויש בעיקרי אמונתם כפירה ממש, דברים העומדים בסתירה מפורשת – לכל רואה בלי כל צורך בהסברים – לכמה מי"ג עיקרי אמונה. יש בהנהגתם עקירת מצוות, ובהתנהגותם – ובעיקר של צעיריהם – התנהגות רחוקה מקדושה וחסידות... והכל בשם החסידות, שהקשר בין רעיונותיה ומנהגייה המחודשים של תנועה זו לבין החסידות הכללית הוא רק מקרי, נכון הם תולים עצמם באור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א ותלמידיו הקדושים זיע"א, כשם שתולים עצמם בתורה ובחז"ל, אבל אין דרכם ומחשבותם אלא עיוות של יהדות ושל חסידות ואף של חסידות חב"ד המפוארה כפי שהיא בכתובים מהדורות הקודמים, ובכך סכנתם גדולה, ולכן לא נוכל להחריש, במקום שיש עקירת תורה ואמונה מצווים אנו אפילו במסירות נפש לזעוק ולמחות ולעצור את המחטיאים.

הקב"ה השקיע צעמו בגוף הרבי

מס - לספר... כעס... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

לאחר שהוא כותב... לאחר מסיירת... אתנו וממלא... הוא כתב

נטף לדברים החמורים באמונה ובסמכות, יש בתנועה זו דבר שהוא מסוכן מאוד בארץ ישראל מבחינה היסטורית, ויש להיזהר מהשפעתם, והוא המיליטריזם, השימוש במונחים צבאיים... "מבצעים" "צבאות ח"י" שחבריה הולדים הם "חילוילים" "החילונית", ויש שם מפקדים וכו' "טנק המבצעים" "שייק" (נר שבת קודש), והחלטה גורלית של הרבי בעת תהלוכת "צבאות ח"י" בליג' בשטר, ועוד.

הקונטרס לא נכתב חלילה לשם התנחלות, אלא שלא לקונטרס, הדברים יותר משכתבו בדיו וכתבו בדם ובדמעה.

אין לנו כל שמץ של שטח להם, אבל יש לנו התנגדות לדיעותיהם הכוזבות. רבים מאד מהם הם אנשים יקרים נחמדים ואהובים המימים וישרי לב ורודפי חסד, אבל תועים הם מאד, ואשמם לא בהם בהיות תינוקות שנישבו ואין בלבנו עליהם אלא רחמים.

תפלל לבוא כל העולמים שהדברים האמיתיים והפשוטים המובאים בקונטרס זה היוצאים מלב כואב יכנסו ללב המאמינים והתועים. אמן!

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

היה זה יום שבו היה צפוי ללכת... משהו נוסף... שירות

זאת נזכור "ולאום מלאום יאמץ". צריך לשנן ולהכריז ללא הפסק את שליליותה של קבוצה זו. כי נדע נא, אתה ישן לו והוא ער לך. ולטובים שבאנשי חב"ד מהדור הישן, אשר בסייעתא דשמיא לא נסחפו לאמונתם החדשה, אנו קוראים אנא! פרסמו זאת בגלוי. זעקו על הבזיון הנורא אשר עוללו לשם "חסידות חב"ד". נתקו עצמכם מהם כי שאני מינות דמשכי. כפי שעשה זאת בעזות דקדושה הגאון ר' יעקב לנדא זצ"ל רבה של בני ברק כשראה לראשונה בחייו לעת זקנותו, כשהי' סנדק באולם ישיבת תורת אמת בירושלים את מנהגם האילי של חסידי חב"ד הצעירים לשים את תמונת הרבי מליובביטש תחת הילד כסנדק. פתח הגאון זצ"ל בצעקות נוראות "עבודה זרה", ומקורביו לא יכלו להרגיעו, והי' ממשיך לזעוק למרות חולשתו הגדולה, "לא אשתוק ולא אשא פנים לעבודה זרה" (מפי עד ראיה).

הבה נכריז: * אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:

* אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

* אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

יש אתנו עוד חומר רב, רב מאוד אשר ממש לא יאמנו – מושגים חדשים תורות חדשות אך נקוה בעזר ה' שלא נצטרך להוציאו לאור.

והי' ינחמנו מעיצבון ידינו, ובמהרה בימינו תושע ציון ויהודה בביאת גואל צדק אמן ואמן

רבן יוחנן בן זכאי

טרם שנביא מדברי הרבי המזועזעים על רבן יוחנן בן זכאי, נצטט לשון ה"ל סוכה כח. "אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וחמורים וגזרות שוות משלות שועלים דבר גדול ודבר קטן **דבר גדול מעשה מרכבה** דבר קטן הויות דאביי ורבאי" עכ"ל הגמ'.
ועתה אזור כח לרגע קט וראה דברי הוגה הדעות ומיסדה של "חסידות" חבי"ד החדשה הלא הוא הרבי.

לקו"ט הגה"ה שיחות

הנה באמת, ע"י ההתעסקות בפנימיות התורה, היא מאהדת את העוסק בה עם העצמות. סתים דנשמטא ע"י סתים דאחייטא צפון דתורה ¹⁰ סתים מניעים ואפשר לתקן גם את העצם. וכהסופר הידוע (תורה שלום י"ט כסלו תרע"ג) אשר אדמ"ר הזקן אמר פעם לאחד: על מי אתה בוטח, אם עליו — הרי לא תדע אפילו את הדרך להגן עמו שלי.

ד"ר י"ג אדמ"ר (עמ"ס) באיור מעמ"ס שהוא מדריגה געלית יותר מריב"ז שאמר ואיני יודע באינה דרך מליכין אותי. האדמ"ר הזקן ה"י בטיח שיח"י בג"ע.

זאת אומרת אשר גם אם פעל בעבודתו שאינו מרגיש בנפשו רע כדל. מ"כ אין זה מספיק עדיין, כי אפשר אשר נשאר עדיין בתוכו רע הנעלם. וכמבואר בכ"פ מה' שאמר ריב"ז אינו יודע באינה דרך מליכין אותי. דלכאורה, אך ה' יכול להשוב כן. הרי לא הניח דבר גדול ודבר קטן וכל המעלות שבנו עליו חז"ל, ואף ה' יכול להיות בטקף לזה? והענין הוא, אשר כחות הנלווים אינם הוראה על העצם, ואפשר אשר כחות הנלווים יהיו בטוב ועצם הנפש — בעמקי הקליפות.

סח. אך נכחות הגלויים אינם הוראה על העצם. וא"כ לכאורה, אך אפשרית העבודה דצפון — בירור רע הנעלם. הרי כל העבודה הוא בכחות הגלויים בלבד?

ריב"ז חשש שמא עצם נפשו בעמקי הקליפות, ובא "בעל הפנימיות התורה שבדורינו" ומגלה לנו שמצב זה הוא רק כשאין לומדים "פנימיות התורה" אבל ע"י לימוד פנימיות התורה כן ניתן לתקן עצם הנפש ולדעת לאיזו דרך מוליכין אותו, ורבן יוחנן בן זכאי היה כנראה איזה רב או ראש ישיבה ליטאות שאין לו עסק בנסתרות, (ולמרות שבגמ' לעיל איתא שלא הניח מעשה מרכבה, דבר שמושט באופן שיטתי בכל המקומות שהוא דן בענין זה) ואילו האדמ"ר הזקן

שהתעסק בפנימיות התורה הוא במדריגה געלית יותר מרבן יוחנן בן זכאי, והוא לכן ידע לאיזו דרך מוליכין אותו. (זהו מייחס את דברי החירוף האלה לקודמו כביכול).

איה החרדת קודש משרפי מעלה, מעלה ממש, איה הידיעה הפשוטה שכל ילד יודע שאנו כולנו ללא יוצא מן הכלל כחמורים ממש לגבי דורות קדומים וכ"ש אלף אלפי פעמים לגבי דורות תנאים ואמוראים, איה איה מושגי היסוד הפשוטים שביהדות לגבי הבדלי דורות!!!

וראה עוד בלקו"ט (ברכה 257) בלשונו "במשך כל ימי חייו איז ריב"ז געווען אינגאנצין פארנומען און אריינגעטאן אין זיין שליחות בעלמא דין — לימוד התורה לעצמו און מיט אנדערע וכו' און האט ניט גיהאט קיין צייט צו אפשטעלן זיך, און טראכטן וועגן זיינע מדרגות וואו האלט ער מיט עצם נפשו, דוקא סמוך לפטירתו וכו' האט ער געקענט זיך מתבונן זיין וואס עס טוט זיך מיט עצם נפשו".

וכיאר הענין הוא שהספק, איני יודע, היה מפני שלא ידע האם כירר בשלימות את בחינת הרע הנעלם, ולא משיש שלא תעסקו בו. אלא כיון שכל ימי היה עסוק בעבודתו בחזרה ומעוה, לא היה לו פנאי לבדוק ולבדל באיזו דרגה עמד הוא בעצמו, וע"י כך ש"איני יודע באיזו דרך מוליכין אותי" אם בג"ע או להיפך.

תאור קלאסי כמו שהם מתארים תמיד ב"כבוד" לפנים, ובלעג ובולזול מוסתרים, ראשי ישיבות ורבנים ליטאים מתנגדים, או אדמוריים מפולין. אוי על חילול כבוד התורה, קירעו לבבכם ואף בגדיכם ואף את כתבי הפלסתר האלה.

[דרך אגב, אחד הפירושים מיני רבים על "האיני יודע", מכאור בכתב סופר דריב"ז העמיד תלמידים הרבה, ודרך הטובה ולהיפך של תלמידיו יוקמו לזכותו ולהיפך, ולכן לא ידע לאיזו דרך מוליכין אותו].

משיחיות

נדמה לנו שבנושא זה אין מה לחדש, הדברים ידועים ופרסומם רב, דומה שעיקר מצעה של תנועה זו מוקדש לנושא זה. — לאור הדברים שהבאנו עד כה היינו יכולים לפטור את עצמינו מלהתווכח על נושא זה, כי אין יתכן שאדם שעקר מצוות שינה בסוכה, עקר דין סעודה שלישית, עקר דין מזווה בצד ימין [בחדרים הפנימיים] — שיהיה משיח, ובפרט שבדבריו יש רעיונות שכל יהודי מאמין — חסיד ליטאי אשכנזי ספרדי נחרד מהמנינות שבהם. וראה רמב"ם הלכות מלכים פ"א די שכתב דמתנאי המשיח "שיהא הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כפי **תורה שבכתב ושבע"פ**". וכידוע ששבתי צבי ימ"ש שהיה גדול בתורה בנגלה ובנסתר ורבים מגדולי ישראל העריצוהו נתפס כמשיח שקר משום שעבר על מצוה אחת דרבנו. אך ראינו צורך להרחיב את הדיבור בנושא זה להוציא מדעת האומרים ששטות זו אינו מהרבי עצמו רק מהחסידים, וגם בין החסידים רק כמה חסידים שוטים משתעשעים בשטות זו.

זה דבר שאינו נכון!

אם אמנם הרבי לא הכריז [עדיין] על עצמו באופן מפורש שהוא המשיח, אבל רמזים ברורים, ברורים עד למאוד מגיעים מ"דבר מלכותי" [הוא כידוע מיהס כל דבריו על חמו אפי לאחר מותו].

וגם לא רק כמה חסידים שוטים משתעשעים בשטות זו אלא נושא זה הוא בבמותניהם הרישמיים והמפורסמים.

ואם יטען הטוען מה חסרון בזה, ישתעשעו בגן עדן של שוטים עד בא יבא ויתגלה האמת, אין הדבר כן כי מלבד עצם בזיוו מעלת משיח שבוה, ויש גם מהפוסקים הדינים זאת לעין עבודה זרה (נצרות!), מלבד כל זאת, הסכנה עצומה לעם ישראל ולאמונתו כפי שידענו זאת ממשך שנות גלותינו, צרות ויגונות סבל עם ישראל לדורותיו רהנית וגשמיית ממשיחי השקר למיניהם.

ומלבד זאת, לולי המלחמה הגלויה של כ"ק האדמו"ר מסטמיר זצוק"ל ועוד גדולי ישראל נגד משיח זה, נקל לשער מה יהיו התוצאות האיומות אצל התמימים הרבים, לאחר שיתגלה שכן תמותה רגיל הוא, מי יודע כמה יעוברו אורחות חיים כפי שקרה בהסטוריה עם כל משיחי השקר. ואין כאן הגומה ושיחת ילדים, לאדם זה כח הפענה אדיר על כמה אלפי איש הנמצאים באיקסטוה משיחית. וזה מן הדברים הסוחפים, ואין איש מאתנו יודע מה

העניד צופן ואך יתגלגלו הדברים, וכבר עתה כשאישי חבידי אומר שהוא מצפה לביאת המשיח, אין הוא מתכוין למה שאנו ואבות אבותינו מתכוונים למשיח אמת, אלא כוונתו לאדמו"ר מליובביטש.

והנה דוגמאות מספר לפניכם:

מהתוועדות של הרבי תשמ"ו חלק א'

י. בהמשך להמרובר לעיל אורות השלוחים דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו — יש להוסיף, אשר, חיבת "שלוח" בתוספת יו"ד, בנימטרוי "משיח". כלומר: "משיח" — הוא נשיא הדור (כדלקמן). ולכן, כאשר ה"שלוח", שלוחו של נשיא הדור ("שלוחו של אדם כמותו"), מצוץ ומוסיף יו"ד, עשר כחות נפשו, היינו, שמחמסר בכל עשר כחות נפשו למילוי השלוחות — אזי מתגלה אצלו בחי' המשלח — "משיח".

והענין זה:

נשיא הדור הוא — "משיח", החל מהפירוש הפשוט ד"משיח" ("משיח ה'") — מלשון משוח, שנמשח ונבחר להיות נשיא ורועה ישראל;

ולא תחי' שום תרעומת ("אין וועל ניט האבן קיין מאריבל") אם יפרשו

"משיח" כפשוטו, משיח צדקנו. מכיון שכן הוא האמת — נשיא הדור הוא משיח שבדור.

מחדשון בית חיינו גליון 120

להקפה הג' מכנדים בס"ח אה האורחים מארץ ישראל, אר"ש הכתובב וחי"ן. להרבה, הורה ליואל כהן שלי"ך גם להקפה זו, החמילו לסיור בני"ן יחי"ל אדמו"ר, ח"ל"ל: כשיה צדקנו הוא יולוכנו בסנקים לארצנו עם הבבועים ונש"ק בידינו" אר"ש מ"א כפיו הק' בחזק. כמסך לכה דקת, הביט, לכל הכיוונים ורמז שיפאחו כפיו ושירקו, וכן פנה לשמאל אבידור ותירך אליו.

והרי "פשיטא ש"מכט של משיח" (משיח'ס א קק"י) פועל פעולתה... וא"כ, כדאי שכירו של כ"א-א לפעול שהגולה תבוא בקורה בימינו, ולא רק מחר או לאחר זמן, אלא היום ממש. שבת פ' מינחם שנת תשמ"ד, ובשבת זו עצמה — לפני תפלת מנחה, ובששעות — שברגע זה ממש מחכים את הענינים והואים משיח צדקנו נמצא עמנו כבית ממש ופית מדרש זה, כשר דרם, נשמה בגוף. למטה מנציה טפחים...

שיחה מהרבי כ"יו תמוז
תשמ"ד "כפר חבידי"

לפניכם קובץ רישמי מטעם תנועה זו וזו צורת השער

ובסוף הקובץ מופיע

קובץ זה נדפס

ע"י הרה"ח ר' יושא שירי ריבקיין

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א - מלך המשיח

שיברא ויגאלנו בשנה זו

שנת תשנ"ג

ובקובץ מאמר ממ. זליקסון תחת הכותרת "קול מבשר"

תקופה א' - החלה בשנים תש"א-תש"ד בה יצא כ"ק אדמו"ר הרה"ח נ"ע בהכרזה שנמצאים אנו כמעט ערב הגאולה, פעמי המשיח נשפעים והצרות שפקדו אז הם תבלי בשוח הנידואים.

דבריו הובאו בהרחבה בארבעת ה"קול קורא" שהופיעו אי ששלוש שנות ובהרחבה יותר, בירחון, הקריאה והקריאה" שהופיע בשנת 3 שנים בארה"ב. אלא שבתקופה זו היתה הגאולה כותנית גם בתנאי... לאלתר למשיח - לאלתר לגאולה". תוכן מאד שהתלישות או בחשיבה, דחה את הגאולה לספר שנים וא"כ בתוך אותה תקופה נדפסו.

תקופה ב' - החלה בהכרזתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א ביד עם קבלת הנשיאות, י"ד שבט תש"א. שדורנו שהוא דור השביעי - הוא דור הגאולה, וכפי שהתבטא הרבי בהודעותיו אחרות, שדורנו הוא הדור האחרון לגלות והדור האשון לגאולה! קביעה זו לא הותנה בשום תנאי והגאולה מלשה, אלא נאכרה בצורת פסיקה וקביעה ברורה - משיח יבוא בדור זה, דברים אלו וריבוי פרטים, מובאים בהרחבה בשיחותיו הרבות, שנאמרו במרוצת השנים, ונמצאים עתה ככתובים בתיב בדור זה ובה משיח: בתחלתו או ח"ו כסופו מאגרות קרש שלח כ"ק אדמו"ר שליט"א בתחלת נשיאותו מיכן שזה תלוי בו, אם נמסר מהר את ה"שחים קטנים" שנשארו לנו תחת הגאולה מיד, כחלפת

הקופה אחרי דברי הרבי כשנים האחרונות, בנישא המשיח והגאולה, עומד בדהם המבוטאים החדים והברורים בנישא זה, ובדור הדבר שאילו היו נשמעים ביטורים כאלה, בדורות העת של אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האבנעזי נ"ע, היו החסידים דאו יוצאים הכליהם, אדושתו לגילויים עצומים אלו ניכרת מתוך קהות החושים שלענן, המוקד אימתו במינים האחרונים של הגלות, ולא מאפשרים לנו לקלום כראוי את דברי הרבי, הקוצר רוח והעבדה הקשה" האופייניים לדורנו, מונעים מאתנו לשמוע את דברי משה שבדורנו ואת הכרזתו, שקוד שקדתי".

בהכרזת הנכחית אפשר יהיה לראות חלק מאותם הכוונות והקביעה בהחירה והברורה בקשר לתקופתנו הגדולה. בכלל, נחש המשיח תופס מקום נכבד בשיחותיו של הרבי, כמעט כל שיחה ובאשר, מסתיים בברכה ובאיחולים הקשרים עם משיח נאו, עשרות רבות של שיהות קודש נאמרו בענין משיח, והרדגשו בהם

התקופה הגדולה

דור אחרון לגלות - דור הראשון לגאולה

הודואה בגאולה הקרובה

האמונה בביאת המשיח היא מייג העיקרים ומיסודיות הדת, כפיך כל הדורות האמינו באמונה שלמה ופשוטה שמישיח יבוא גם אם יתמהמה, והתקופה היתה שמישיח יבוא כמהרה, ואהבה לו בכל יום שיבוא, אך הידרוש בדורנו זה הוא, מלבד האמונה הכללית בביאת המשיח, גם בטחון גמור שמישיח בא ויתגלה בדורנו זה, ורק זמן קצר כלבד נשא"ר עד לגאולה.

בני ודואות זו זאת גילה לנו הקב"ה על יד עבדיו הנבואים, הם כ"ק אדמו"ר הרה"ח נ"ע וכ"ק אדמו"ר שליט"א מלויבאווייטש, הכיבוד

כאמור, במשך כל הדורות היתה הדורה האמונה הפשוטה במשיח ובכל עת חבו לו שיבוא, אך במשך כל הדורות לא היה שום גדול וצדיק הדור שקבע זמן לבואו. גם מחשבו קיצים למגיהם דברו רק על זמנים ראויים לגילוי המשיח, וכפי שענין זה מסבך בארוכה במספר מקומות, ואילו בדורנו זה שמענו דברים ברורים ומוחלטים בקשר לזמן הגאולה ולביאת המשיח, בכללות אפשר לחלק את דורנו זה לארבע תקופות, בקשר לדברים שהיטעמו בנושא הגאולה והמשיח.

התקופה, ובאם לא, עלולה להתקבץ לקראת סוף אותה תקופה, כיום כבבט האחרון רואים אנו, שאכן היה ענוב, והגאולה נדחתה לזמן ארוך ארוכה תקופה שהחלה לפנינו 30-40 שנה.

תקופה ג' - החלה בערך בשנת תשל"ו, כאשר יצא הרבי בהכרזה, "נה" הנה משיח בא", המרטג, "נה" הנה" הוא קרוב ויכול להיות מיד, אך יכול גם להיות לאחר מספר שנים, כי מביטנו דורות, "נה" ו"היכת" פירושים שונה כאשר פורטם בחיי היום יום, ולכן אם היינו מועלים כדבעי, יכול היה להיות, "נה" בפשוטו, וכאשר לא זכינו נדבש, "נה" זה כפסר שנים בדורות תקופת ד' - החלה בהכרזתו של הרבי בשנת תש"ב, משיח עכשווי, גם מוטג עכשווי, בחיי היום וזם שנה כרוטג זה ביחס לעציות דורות, אך גם, "עכשווי" כמרטג דור, היו המקסימום שלו הוא 2-3 שנים, כי מוטג, "עכשווי" הוא כ"ז עכשווי והדור שלנו, עליו אמר הרבי שהוא דור הגאולה, עומד לפני כיומו.

כמפורסם, מכירו הרבני השכם והערב כי דורו זה הוא דור הגאולה, ולפיכך עליו לקיים את סודי המשיח שרבינו הובור ברבים עשרה עשרים וליצט ארם נבוג שראו בל יודו ועיפם בריהו ברו אביו לפי כל הסימנים שהרינו בבורה בשיחה ובמטה ועזרה השרית שבנצח את האדם המיאהם איז יש להדבק בו וברכיו ולשטע להראותו. כדו לבריא להתגלותו המריחה כחסד וברמהם.

מי הוא באכה איתו אדמי בערב מתן תורה (כשלתם ידו ההגבלה) הכזיה קבנה למטה, יגם כן יאמינו לעולם. אדמור' חזקו ג'ע כביא את פורטו של אבן עזרא לכאורה מה החישי בהשחה, וגם כן יאמינו לעולם. אדמור' שכתוב לפניו כן, ויאמינו בה' ובמטה עבדו'. הרי חיתה להם אמונה במשנה ולשם מה הובחטה החישה כ"ק אדמור' חזקו מספרו, ויאמינו בה' ובמטה עבדו' - פורטו שהאינו בעקרו עקן הנבואה וקיימם רבי שהיא נביא, אך לא בולם האמינו בחברה כי משה הוא האיש והיא הנביא, החידוש שנחשף בעה מתן תורה הוא שגם כן באיש משה יאמינו והאמונה באיש זה שהוא הוא נבואה, ויהי זה נחדש בעת ההגבלה לתוך הרה' חותי ההשחה, וגם כן יאמינו לעולם.

כאשר נמצאים אנו בערב הגאולה, דברת ספרות לפני הגאולה, לא מספיקה האמונה המלית משיח בא יבוא, אלא חובבים לדעת גם מה הוא המשיח, ובסודי הרמב"ם הגיל' אחד מגדולי אדמור' פולין בא חסדו ויען, כדור אינו מוחה על כך שאיננו שורפים מליבו באוויש הוא משיח. ענה אחר רבי למשה: הנה נבחרין אנו הרי אומרים משיח יבא בכל יום, כי אנו אומרים גם כ"ג העיקרים, אפי' הרי משיח נמצא ענה בגוג נשמי, כי אם הוא לא קיים, הרי ואינו יכול לבוא היום, אה, נפת הרבו להסיר, יודע הרי הובט שאנו משיח, ואני יודע בעצמי שאני משיח, ומשך חרי חובל להיות משיח, או מה חסדו לך שרבי מליבו אוויש הוא המשיח, דאם יש לך להדע משיח טוב ממני

המשיח נמצא בזינו, ועליו להשם אדם שיש בו את אותם הסימנים, אותם עיני הרמב"ם, וכאשר אנו מרבינים ברדיו פעולתו של כ"ק אדמור' שליט' א מליבו: ווישט, ש, מנחם, שמו, צמח, שמו, והוא מודע דודל גדול בחורה הגבלה ותורת הנסתר הלוחם מלחמת ה', דואג לכל יהודי ויהודי באשר הוא ואינו מוותר על טוב ויהי ויהי עבדו הרהנו אשי יהיה, בפעולתו העשיות, העקבות והבלתי מספרות, הניא לעולם עלולות כשט של סירוב ולבנות, עליון מפורים ככל קצות חבל הציות את הרצון ההורי ולתכן את העולם לקראת הגאולה, כמסר שלושים שנות הפעולות הענפה בנקמה חוכת ה, קליפה' של המאה העשרים, אותה ס"א קשה ונוראה שבדורנו הכתני נדת ככל מהותה לגאולה ובמציבה זו הטילה את מובד משקלה, הרינו וקוע חוכת זה ויסקן את העולם לקראת הגאולה העובדת להתבצע מיד באו.

כ"ק אדמור' שליט' א, שהוא משיח ה', אינו נבחר על ידי העם, לא על ידי קבועתם מקבל הוא את הנביא הנבדק הרבו נבחר על ידי הקב"ה כמשה ונבוא העם, כשם שמה רבינו נבחר על ידי הקב"ה כמשיח של ישראל, הרבו - המשיח אינו זקוק להסכה נלשה של אדם כשי' הם לתפקוד הנבוכי, הסכמתם או אי הסכמתם אינו מעלה ואינו מוריד לבני משיח, אך היות הגאולה הנבוכת תהיה כאופן של ו, אהם תליקטו אחד אחי' ואף יהודי לא יטאו בגלות, ולכן כ"ק אדמור' שליט' א - כ"ק המשיח, שהוא אותם ישראל עצם, מלך המשיח, הוא נשמי כמור' כל יהודי ויהודי, גם מה אפר רק בשם ישראל ויבנה, רוצה למשך את מולם ברדיו נועם ובחסד ורחמים רבים ימכא גם הגנה אל כל אחד ואחת ברנעים האחרונים של הגלות.

ובקרב כשם יתגלה כ"ק אדמור' שליט' א - המלך המשיח ככל פארו והדר' ,ויטכיל וירום ונשא מאד' עד, שהפוך את כל העולם כולו לעבדו יחד שכם אחד ויהיה לה המלכות.

ומנהיגו, המוני בית ישראל רואים בו את משיח ה' שנשלח לדור יתום זה כדי להוציא מחושך הגלות לגאולת עולם."

הם יודו אלו שישקחו את אבותם של העם כולו לשמוע את הברוא, שפך פירותי' ש"ק אדמור' שליט' א, קמה מרובת הברות, יסקי קדוה' ששמה רבנו והרינו במצרים ענה טעם ישראל יחד כשרא קמיה השעבוד של פרעה, אותם ילדי ישראל שכתבוע, והטיק לב אבות על כמיו שחתול לפני פניה, והשפיק' לברות המעורב הדפסדיו, בגמאות הספ', שכתיר' את העם כולו להת ראו ונמי להתגלותו של מלך המשיח עכטיו

ידוע גם פסק דין של חב"ד שהרבי צריך כבר להתגלות

הממלאי מכל הוא שאנשי חב"ד סוברים שהרבי עצמו אינו זקוק לגאולה ישראל כי "לא חסר דבר" אלא דוא לטובתינו [ומיחסים זאת לתורת החסידות כביכול].

בחורת החסידות מכואר שעבור הנשמות הגבוהות גזון רשבי" און החורבן והגלות קיי" מים, הדבר מוכן לאור המוסבר כי כל ענינה של הגאולה הוא ענין הגתגלות האלוקית, והרי, כמוסבר, ענין זה ישנו אצלם ככל עני. כפי שהוסבר - ימייהם של הצדקים הגדולים הם' בכל מצב "ימי השמים". ברס, מה שמיידת את הרבי שליט' א הוא שהוא דואג שמי השמים יהיו "על הארץ" ומלאו את הארץ דעה את ה' בקום לים מבטים, או זה אנו ממתקל על המשיח לא מספיק - הוא רוצה שפוט להוריד את השמים על הארץ. זה כנראה יחודו ויעודו של מי שהשגתה העליונה השילה' עליו את תורתו הורו האחרון לנלות - שיליך אותו ברצונו ושל הורו או אף לא כליכן ברצונו, להיות גם ראשון לנאולה, שמי השמים יהיו - על הארץ.

הם מבין י"א ידיו החסידים - נתיין מיהו ימי 14

ראה ב"כפר חב"ד" כי"ב אדר תשנ"ב גליון 42 "האמונה בנשיא הדור ומנהיגו שליטי"א הולכת וגוברת יותר ויותר מיום ומשעה לשעה. מאות אלפי יהודים מכל קצויו תבל רואים בו כ"ק אדמור' שליט' א את יחיד הדור

שנת עמי הארץ לתלמידי חכמים, ומידות רעות

תנועת חב"ד מיוחדת בארגונומיה הקיבוצית, אני ואפסי עוד, אנו הראשונים וכולם מחקים אותנו (שקר בידועין דמיון מעורבים). ביטול ישותם של האחרים השמעות בכתב ובעל פה של בני תורה ושל עסקנים יראים ושלמים בכל תחום שאינם מאניש. צרות עין ושנאה פורצת בלי בושה לעשייה ולעושים בהצלחה הפצת תורה ובעיקר בקירוב רחוקים, הם היחידים המתקיימים בכתב בתנאים מוסדות תורה אחרים וארגונים שאינם פוליטיים כלל, אין אה וריע לתיבה ארסית לועגת על העבודה הנפלאה בהשגת בנים תועים לאביהם שבשמים שחוללה מהפכה עולמית שעשתה עיי ארגונים ומוסדות ליטאים וחסידים שאינם עמב"ד.

המערכה הסוערת שהתנהלה עיי כלי התקשורת נגד החזרה בתשובה והופנתה במיוחד נגד מוסדות מסויימים, מערכה שבגללה נאסר על מוסדות אלו לפעול בבית"ס ובצבא, כמעט ולא התייחסה נגד חב"ד, כטיעונים הם לפני ועדת הכנסת "שגם מי שמתנגד לחזרה בתשובה אין לו שום סיבה להתנגד לפעילות חב"ד" ש"במסגרת הפעילות של חב"ד בצה"ל אין כלל ויכוחים ודיונים על יהדות, המפגש של אנשי חב"ד עם החיילים הוא מהיר וקצר, והוא מצטמצם בברכת חג שמח, כמה מילים על חג, חלוקת הסופגניה או שקית המשלוח מנות, שירה קצרה וברכת שלום" ולכן אין לברוך את פעולתם עם פעולותיהם של מוסדות אחרים.

החוזרים בתשובה של תנועת זו אינם מפריעים לאנשי כלי התקשורת, רק החוזרים בתשובה של שאר המוסדות הם לצנינים בעיניהם. מצא את ההבדלים.

הצלחה זו ודוקא של ציבור ליטאי וחסידים שאין לו את "החסידות" החדשה והמעוותת, ועוד הצלחה שזכתה לפירסום רב תקופה ארוכה, כשחב"ד נטרת בשוליים לעתים רחוקות. כאשר השמות השנואים והנלעגים בעתונות החילונית הם "יערכים", "אור שמח" "אש התורה" "תורה ואמונה" ואילו חב"ד דוקא ברוב המקרים נחמדה (כמו "נשר" ו"מכון מאיר"), הרי הם עושים זאת לגמרי אחרת, עובדה זו עוררה את חמתם ועתונם הציטרף בהשמעות ועלילות כמו עמיתו החילוניים.

לפניכם קטע מעיתון "כפר חב"ד" בנושא בעלי תשובה ובעוד כמה נושאים שלא תאמינו שלא נכתבו בייע המשמרי "ביהרץ" ודומיהם.

במאמר "הרהורים נונים על תנועת התשובה" (מאת טוביה בלוי כפר חב"ד י"ג אייר תשמ"ה). שהוא רצוף עלילות שקר, דמיון שנאה חולנית, טפשות, צרות עין, הוא כותב בין השאר את ההשמעה הנוראית הזאת. "בעלי תשובה שאינם נתונים להשפעת החסידות באים כדי למצוא סיפוק ואושר בחיים, וזו גם הסחורה הנמכרת להם עיי הקולטים מאין מסר אחר כמובן, ולא משום החיוב והזכות שבהדיקתם באלוקים חיים אהבתו ויראתו".

"בלי התוכן והמשמעות החסידית במקרה הטוב הוא נכנס למסגרת השיגרתית של יהודים חרדים או אף בני תורה, כולל המנגרות ברדיפה אחר חיי חומר ומותרות ועד".

ובעלי התשובה מואשמים על ידו "בנסות רוח והתנפחות עצמית" והם מכונים על ידו "בעלי תשובה מהסוג הרועש".

על התקופה שלאחר מלחמת ששת הימים כותב עיתונם: "חילוניים וחרדיים יחד דרפו אחרי חומריות וחמירות, וניגע מצב של "וישמון ישרון" ר"ל. החבדניקים בארץ ובעולם, המשיכו בדירבונם של כ"ק אדמו"ר שליט"א, בויכוח יהודים ובעשיית בעלי תשובה, אך הם נאשרו מועטים". (כפר חב"ד כ"ג סיון תשמ"ה).

על רצח בן ישיבה בעיר העתיקה הוא כתב:

"אנשי השמאל רואים את הפרשה באור שחור לבן. כל היהודים המעורבים בה אינם צודקים (כולל הנרצח עצמו), ואילו כל הערבים המעורבים בה צודקים (כולל גם רוצחי בן הישיבה), למותר לציין כי באמרו "אנשי השמאל" כוונתינו גם לאלה המופיעים בלבוש חרדי". "אלה ואלה אינם מחפשים את התווית דרכם בשו"ת, אלה ואלה עם ישראל כעם שנולה ועם נבחר מכל העמים אינו תופס מקום אצלם, אלה ואלה מוכנים להצהיר בפומבי כי עזב ה' את הארץ ר"ל. וכדעת עובדי האלילים מסר חלילה את עולמו לכוחות תחתונים". (כפר חב"ד א' אסלו תשמ"ז).

"כאלה הנקראים בני תורה, שהחומריות וההגשמה ונסות הרוח המלוות את לימודם, ממחישות באופן ברור וחרף את גלות השכינה, רואים אותם כשהם מהדרים בצמדות, ובמיוחד כשמחפשים בחנויות המכלת (הם עצמם ולא עקרות הבית שלהם) את המזון הכשר למהדרין, תוך התעניינות ובידקה יסודית של

טיב המזון וטעמו לחך, אפשר להקדיש מאמר שלם לתיאור גלות השכינה אצל אנשי הנקראים בני תורה, ושקיעים עמקי הבלי העולם הזה ללא קורטוב של התבטלות מפני התגלות האלוהית, אך כבוד אלקים הסתר דברי" (כפר חב"ד כ"ה תמוז תשמ"ז).

כמה שנה משכילית ורעל נתונאי קטן בק שטען זה של איש משחת ורווי שנתא עם הארץ (טוביה בלוי) לתלמידי חכמים.

בחדש אב תשמ"ה הופיע מאמר בעתונם עיי "הזקאל סופר תחת הכותרת "מרדו בן יהודאי" כולו לעג ועשיית קריקטורה מצעיר חרדי מסויים, ונחוק מהכנס הגדול שאורן עיי מוסדות אור החיים ביד אליהו.

"ודאי נתקלו אנשי באנשים הקוראים ק"ש וחוזרים בעצבות על כל מילה פעמים רבות, ז. א. "חומרא" רוצים לקיים בהידור מצות ק"ש ואילו אצל אנשי לא תיראו חומרות כאלו, ונא לא לשמוח אותו "מחמיר" מחמיר גם בבולרית ובגילוח זקן ובבזבוז זמן בקניית מגבעתי". (כפר חב"ד ח' אדי"ב תשמ"ז).

ועל כולם - כולל כל גדולי ישראל:

"העולם כולו מורכב מיכדיאניקים", מקטני קטנים עד גדולי גדולים. מהמנהיגות החילונית עד זו הדתית, זה חפץ בחיים דימוקרטיים בשביל שכן נוח לו יותר, וזה מעוניין לזלזל עה"ב כמו שהניו זולל עה"ז, הכל "כדיאניקים". כ"ק אדמו"ר שליט"א אינו "כדיאניקי" היחיד שאינו "כדיאניקי". (כפר חב"ד ט' סיון תשמ"ה).

וזאת למודעי עתון זה מגיע לכל העתונאים וכלל הקיבוצים וכלל החכמים ועוד אישי ציבור חילוניים.

ויש עוד במאמר שיטתה זה תיאורי לעג על אופן קירובם של החוזרים בתשובה, שכאלה מצאנו בכל העתונות החילונית.

"אצלם החזרה בתשובה הוא למען הגברת המנהה החרדי דבר שיבא לידי ביטוי בבחירות שיהיו יותר מצביעים". (כפר חב"ד אד"ב תשמ"ח).

ואחרים חצרו החוקים בהשאמה מופגזת זו בעתונם חילוניים, והיא טענה בכל במה עיי החוזרים נגד החזרה בתשובה.

כמה שנתא התורה ולומדיה, כמה ארס ורשע בקטע הבא: "כיום שולט במידה דומיננטית במה שנקרא "ייעלם התורה" - היסוד החמרי, הכל סובב סביב השקפת השתורה ועם ישראל נועדו לשרת את האדם,

ובשם התורה חטוף ואכול חטוף ושתה זו היסמא. די רק לזכות בתואר "ממיתים עצמם" בשעה שמספר השעות ביום שהם מקדישים ללימוד התורה אינו מוכה אותם אפילו בתואר קובעי עיתים לתורה, ושאר שעות היום מוקדשות אך ורק לטיפוח היישות העצמית ודאגה לרווחה חומרנית". "ישנו איפוא כיום מצב מעניין אשר אבות המרקסזים לא שיערו אותו בחלומותיהם הוורודים, שיטת המטראליזם הדרה בלא קושי לאהלה של תורה, לחינם סגרו ישיבות והשליכו לומדי תורה למאסר, בארץ הקודש גם בני לוי הצטרפו לעגל הזהב". (כפר חב"ד י"ב תמוז תשמ"ז).

מחריד ומזועזעו "ולמלשינים אל תהי תקוה!" ועתון באושים זה מופיע בברכתו של הרבי, הוא לא הכלימם הוא לא עצר בעדם, הוא שולח לערכי העתון בקבוק משקה "שיהיה בהצלחה רבה ומופלגה" (כפר חב"ד ח' תשרי תשמ"ח).

הוא עונה "אמן" אחר קללם, וגדול הענה יותר מן המקלל, אכן אין להם חלק ונחלה ביהדות החרדית בעולם התורה, הם מחוץ למחנה, וכן גם אנו כל נתערב עם זרים.

* * *

סוף דבר לעת עתה:

מטרת הקונטרס אינו להחזיר את אנשי חב"ד החדשים למוטב, לפי מיטב הבנתנו עליהם הוא הנאמר "כל באיה לא ישוכו", הדברים היכו אצלם כ"ק שרש עד שטוחים הם כי הם "החלק הנבחר בעם ישראל". וכל השאר אינם אלא כאברים מדולדלים.

מטרת הדברים איפוא הם אלינו, אל עם ישראל המאמין בייג עיקרים, אל עם ישראל החי את תורתו והשקפתו ממסורת דור דור. אנא: עימדו על המשמר, שמרו על נפשכם ועל נפשות בני ביתכם לבלי ימשכו, ואל תיתנו להם להתקרב אל מפתן ביתכם. ד"זיכו" הרבים שלהם אינו אלא באינטלא, וכל מטרתם האמיתית אינו אלא לצוד אתכם לרבים ולאמנות המשחית והזרה לרוח היהודי. והזרו! והזרו!

הסכנה בו עומד הציבור החרדי מנקבצה קטנה זו, היא יותר מכפי הנראה עיי השטח. כי תנועה זו מהותה ושאיפתה - "פירו מצונותיך הוצה", ואם בעבר התקיים הפיצו עיי חסידות חב"ד שייסדה בהררי קודש שרפי מעלה, הרי עתה שבעניי"ר ירשה כאלו שחסידות אמיתית מהם והלאה, ולא נשאר להם מכל העבר הממור אלא ה"פיוצו", הרי זה מתקיים "ייל להחדרת השקפותיהם ודתייהם הזרות בכרם בית ישראל.